
DOCHRAPĄĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf dochrapać się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) – XVIII w.

Po trudach dotrzeć a. może osiągnąć [czego]: Mnodzy lię ważą Indyey dochrapać/ Ządaiąc bogactw gwaltownych nălápác. Do Kálekutu przez Aráby płyną/ Y częfto giną. KlonFlis D2v.

Formacje pochodne cf CHRAPĄĆ.

JZ